Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

5. června 2014*

„Zemědělství — Společná zemědělská politika — Režim jednotné platby — Nařízení (ES) č.73/2009 — Články 34, 36 a 137 — Platební nároky — Základ pro výpočet — Prémie vyplácené na dobytek a pozemky, jimiž disponuje zemědělec během referenčního období — Změna způsobu určování plochy zemědělských pozemků — Snížení počtu hektarů, na které lze poskytnout podporu — Žádost zemědělce o snížení počtu jeho platebních nároků a o zvýšení jejich jednotkové hodnoty — Nařízení (ES) č. 796/2004 — Článek 73a odst. 2a — Přípustnost“

Ve věci C-105/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) ze dne 27. února 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 4. března 2013, v řízení

P. J. Vonk Noordegraaf

proti

Staatssecretaris van Economische Zaken,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, A. Borg Barthet (zpravodaj), E. Levits, M. Berger a F. Biltgen, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za nizozemskou vládu M. Bulterman a B. Koopman, jako zmocněnkyněmi,

— za Evropskou komisi H. Kranenborgem a G. von Rintelenem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 6. února 2014,

vydává tento

* Jednací jazyk: nizozemština.

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 34, 36 a 137 nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, s. 16, a oprava Úř. věst. 2010, L 43, s. 7).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi P. J. Vonk Noordegraafem a Staatssecretaris van Economische Zaken (státní tajemník pro hospodářské záležitosti, dále jen „Staatssecretaris“) ve věci úpravy jednotných platebních nároků v návaznosti na změnu způsobu určování plochy, na kterou lze poskytnout podporu.

Právní rámec

Nařízení (ES) č. 1782/2003

3 Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269, a oprava Úř. věst. 2004, L 94, s. 70), zavedlo mimo jiné režim podpor příjmů zemědělců oddělený od produkce. Tento režim, označený v druhé odrážce článku 1 tohoto nařízení jako „režim jednotné platby“, seskupuje řadu přímých plateb vyplácených zemědělcům v rámci tehdy existujících různých režimů podpor.

4 Za účelem provedení režimu jednotné platby se členské státy mohly rozhodnout pro takzvaný „historický“ nebo „regionální“ model.

5 V rámci takzvaného „historického“ modelu měli zemědělci, kterým byla během referenčního období zahrnujícího roky 2000 až 2002 poskytnuta platba na základě alespoň jednoho z režimů podpor stanovených v příloze VI nařízení č. 1782/2003, právo na „platební nároky“ vypočítané na základě referenční částky získané pro každého zemědělce na základě ročního průměru celkových plateb poskytnutých na základě těchto režimů v tomto období.

6 Článek 43 tohoto nařízení, nadepsaný „Stanovení platebních nároků“, stanovil následující:

„1. Aniž je dotčen článek 48, každý zemědělec využije nárok na platbu na hektar, který se vypočítá vydělením referenční částky tříletým průměrem všech hektarů, které udělují nárok během referenčního období na přímé platby, jejichž seznam je uveden v příloze VI.

Celkový počet platebních nároků se rovná uvedenému průměrnému počtu hektarů.

[…]

2. Počet hektarů podle odstavce 1 rovněž zahrnuje:

[...]

b) všechny krmné plochy v referenčním období.

3. Pro účely odst. 2 písm. b) tohoto článku se ‚krmnou plochou' rozumí plocha zemědělského podniku, která byla v průběhu celého kalendářního roku dostupná v souladu s článkem 5 nařízení Komise (ES) č. 2419/2001 [...] pro chov zvířat, včetně ploch ve společném užívání a ploch se smíšenými kulturami. Krmná plocha nezahrnuje:

— budovy, lesy, rybníky, cesty,

— plochy používané pro jiné plodiny, pro něž lze poskytnout podporu Společenství, pro trvalé kultury či zahradnické plodiny,

— plochy, na něž se vztahuje režim podpor pro zemědělce produkující některé plodiny na orné půdě a které se využívají v rámci režimu podpor pro sušená krmiva nebo které jsou předmětem vnitrostátního programu vynětí z produkce nebo režimu vynětí z produkce Společenství.

[...]"

Nařízení č. 73/2009

7 Nařízením č. 73/2009 bylo od 1. ledna 2009 zrušeno a nahrazeno nařízení č. 1782/2003. Bod 49 odůvodnění tohoto nařízení zní takto:

„Některé chyby v počátečním přiznávání platebních nároků členskými státy vedly k vyplácení značně vysokých částek zemědělcům. Tento nesoulad se až do přijetí nápravných opatření obvykle řeší finanční opravou. Pro členské státy by však nezbytná oprava, vzhledem k času, který od přiznání prvních platebních nároků uplynul, znamenala nepřiměřenou právní a správní překážku. V zájmu právní jistoty je proto třeba uvést přiznání těchto plateb do souladu s právními předpisy."

8 Podle čl. 2 písm. h) nařízení č. 73/2009 se „‚zemědělskou plochou' rozumí jakákoli plocha orné půdy, stálých pastvin nebo trvalých kultur".

9 Článek 14 tohoto nařízení stanoví:

„Každý členský stát zavede a provozuje integrovaný administrativní a kontrolní systém (dále jen ‚integrovaný systém').

[...]"

10 Článek 33 odst. 1 nařízení č. 73/2009 stanoví následující:

„Podpora v rámci režimu jednotné platby se zemědělcům poskytne, pokud:

a) jsou držiteli platebních nároků, které získali v souladu s nařízením (ES) č. 1782/2003;

[...]"

11 Článek 34 nařízení č. 73/2009 stanoví:

„1. Podpora v rámci režimu jednotné platby se poskytne zemědělcům po aktivaci platebních nároků na hektar, na který lze poskytnout podporu. Aktivované platební nároky opravňují k vyplacení stanovených částek.

2. Pro účely této hlavy se ‚hektarem, na který lze poskytnout podporu', rozumí:

a) jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, jakož i jakákoli plocha osázená rychle rostoucími dřevinami pěstovanými ve výmladkových plantážích (kód KN ex 0602 90 41), která je využívána k zemědělské činnosti, nebo pokud je plocha využívána rovněž k nezemědělské činnosti, která je převážně využívána k zemědělské činnosti [...]"

12 Článek 36 uvedeného nařízení stanoví:

„Platební nároky na hektar se neupravují, není-li v tomto nařízení stanoveno jinak.

Komise stanoví postupem podle čl. 141 odst. 2 prováděcí pravidla k úpravám platebních nároků od roku 2010, zejména v případě částí nároků."

13 Článek 137 nařízení č. 73/2009 stanoví:

„1. Platební nároky přiznané zemědělcům před 1. lednem 2009 se považují za zákonné a řádné od 1. ledna 2010.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na platební nároky přiznané zemědělcům na základě věcně nesprávných žádostí kromě případů, v nichž chyba nemohla být zemědělcem přiměřeným způsobem zjištěna.

3. Odstavec 1 tohoto článku se nedotýká pravomoci Komise přijmout rozhodnutí podle článku 31 nařízení (ES) č. 1290/2005 ohledně výdajů vynaložených na platby poskytnuté za jakýkoli kalendářní rok až do roku 2009 včetně."

Nařízení (ES) č. 796/2004

14 Článek 73a nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 a (ES) č. 73/2009, a dále pro podmíněnost podle nařízení Rady (ES) č. 479/2008 (Úř. věst. L 141, s. 18; Zvl. vyd. 03/44, s. 243), ve znění nařízení Komise (ES) č. 380/2009 ze dne 8. května 2009 (Úř. věst. L 116, s. 9, dále jen „nařízení č. 796/2004"), stanoví následující:

„1. Jestliže se po přiznání platebních nároků zemědělcům v souladu s nařízením (ES) č. 795/2004 zjistí, že některé platební nároky byly přiznány neoprávněně, vzdá se dotčený zemědělec neoprávněně přiznaných nároků ve prospěch vnitrostátní rezervy podle článku 42 nařízení (ES) č. 1782/2003.

[...]

U platebních nároků přiznaných neoprávněně se má za to, že nebyly přiznány od počátku.

2. Jestliže se po přiznání platebních nároků zemědělcům v souladu s nařízením (ES) č. 795/2004 zjistí, že hodnota platebních nároků je příliš vysoká, upraví se tato hodnota odpovídajícím způsobem. Stejná úprava se provede i v případě platebních nároků, které byly mezitím převedeny na jiné zemědělce. Hodnota snížení se převede do vnitrostátní rezervy podle článku 42 nařízení (ES) č. 1782/2003.

U daných platebních nároků se má za to, že byly od počátku přiznány ve výši po úpravě.

„2a. Tam, kde je pro účely uplatnění odstavce 1 a 2 stanoveno, že počet nároků přidělených určitému zemědělci v souladu s nařízením (ES) č. 795/2004 je nesprávný a neoprávněný, a pokud přidělení nemá dopad na celkovou hodnotu nároků, které zemědělec dostal, přepočítají členské státy platební nároky a v případě potřeby opraví typ nároků přidělených danému zemědělci. To se však nevztahuje na případy, kdy zemědělci mohli přiměřeným způsobem chyby zjistit.“

15 Odstavec 2a článku 73 a nařízení č. 796/2004 byl vložen nařízením Komise (ES) č. 972/2007 ze dne 20. srpna 2007 (Úř. věst. L 216, s. 3), jehož devatenáctý bod odůvodnění zní takto:

„V některých případech nemělo nepatřičné přidělení nároků dopad na celkovou hodnotu, ale pouze na počet nároků daného zemědělce. V těchto případech by měly členské státy opravit rozdělení zdrojů nebo případně typ nároků bez snížení jejich hodnoty. Dané ustanovení by mělo platit pouze tehdy, pokud zemědělec nemohl chybu zjistit.“

Nařízení (ES) č. 1122/2009

16 Článek 81 nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína (Úř. věst. L 316, s. 65), stanoví:

„1. Aniž je dotčen článek 137 nařízení (ES) č. 73/2009, jestliže se po přiznání platebních nároků zemědělcům v souladu s nařízením (ES) č. 795/2004 nebo nařízením (ES) č. 1120/2009 zjistí, že některé platební nároky byly přiznány neoprávněně, vzdá se dotčený zemědělec neoprávněně přiznaných nároků ve prospěch vnitrostátní rezervy podle článku 41 nařízení (ES) č. 73/2009.

[...]

2. Aniž je dotčen článek 137 nařízení (ES) č. 73/2009, jestliže se po přiznání platebních nároků zemědělcům v souladu s nařízením (ES) č. 795/2004 nebo nařízením (ES) č. 1120/2009 zjistí, že hodnota platebních nároků je příliš vysoká, upraví se tato hodnota odpovídajícím způsobem. Stejná úprava se provede i v případě platebních nároků, které byly mezitím převedeny na jiné zemědělce. Hodnota snížení se převede do vnitrostátní rezervy podle článku 41 nařízení (ES) č. 73/2009.

U daných platebních nároků se má za to, že byly od počátku přiznány ve výši po úpravě.

3. Je-li pro účely odstavců 1 a 2 stanoveno, že počet nároků přiznaných zemědělci v souladu s nařízením (ES) č. 795/2004 nebo nařízením (ES) č. 1120/2009 je nesprávný, a pokud neoprávněné přiznání nemá dopad na celkovou hodnotu nároků, které zemědělec dostal, přepočítá členský stát platební nároky a v případě potřeby opraví druh nároků přiznaných danému zemědělci.

První pododstavec se však nepoužije, pokud zemědělci mohli přiměřeným způsobem chyby objevit.“

17 Podle čl. 86 odst. 1 nařízení č. 1122/2009:

„Nařízení (ES) č. 796/2004 se ruší s platností od 1. ledna 2010.

Použije se však nadále na žádosti o podporu, které se vztahují k hospodářským rokům nebo prémiovým obdobím počínajícím před 1. lednem 2010.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

18 Staatssecretaris stanovil rozhodnutím ze dne 18. července 2006 na základě článku 43 nařízení č. 1782/2003 počet a hodnotu platebních nároků přiznaných P. J. Vonk Noordegraafovi.

19 Za tímto účelem byla průměrná hodnota celkové částky prémií, které mu byly vyplaceny za jeho skot v průběhu let 2000 až 2002, vydělena průměrným počtem všech hektarů, které měl k dispozici za stejné období, přičemž takto dosažený výsledek představoval jeho „platební nárok za hektar".

20 Podle předkládajícího soudu byl tedy průměrný počet hektarů, které měl P. J. Vonk Noordegraaf k dispozici během uvedeného období, stanoven na 10,76 hektarů.

21 V roce 2009 disponoval P. J. Vonk Noordegraaf 9,79 platebními nároky a ve své žádosti o jednotnou platbu pro tento rok nahlásil plochu 10,76 hektarů.

22 V rozhodnutí ze dne 30. června 2010 však Staatssecretaris stanovil nižší počet hektarů ve srovnání s počtem, který uvedl P. J. Vonk Noordegraaf ve své žádosti. V průběhu roku 2009 totiž nizozemské orgány na základě připomínek předložených Komisí změnily způsob stanovení plochy zemědělských pozemků v Nizozemsku. Bylo rozhodnuto, že od roku 2009 se bude používat rejstřík pozemků, ve kterém se zohlední „čistá plocha" těchto pozemků, tj. obhospodařovatelná půda kromě nezpůsobilých částí, jakými jsou příkopy, náspy a cesty.

23 Toto rozhodnutí vedlo ke snížení částky podpory vyplácené P. J. Vonk Noordegraafovi v rámci režimu jednotné platby pro rok 2009 ve srovnání s předchozími lety.

24 P. J. Vonk Noordegraaf proto podal proti rozhodnutí ze dne 30. června 2010 stížnost k Staatssecretaris, který rozhodnutím ze dne 29. října 2010 prohlásil stížnost P. J. Vonk Noordegraafa za částečně opodstatněnou.

25 P. J. Vonk Noordegraaf se proti posledně uvedenému rozhodnutí odvolal a Staatssecretaris stanovil v opraveném rozhodnutí ze dne 19. května 2011 (dále jen „rozhodnutí ze dne 19. května 2011") pro rok 2009 určenou plochu pozemků P. J. Vonk Noordegraafa na 8,34 hektarů.

26 Účastníci původního řízení se shodují na této ploše, jakož i na tom, že snížení této plochy v porovnání s plochou stanovenou v předchozích letech vyplývá výlučně ze změněné měřící metody dotčených pozemků.

27 Před předkládajícím soudem však P. J. Vonk Noordegraaf tvrdí, že zavedení nového systému identifikace pozemků vedlo ke snížení zemědělské plochy, kterou může v současnosti uplatnit za účelem aktivace svých platebních nároků. Z tohoto důvodu žádá, aby byly počet a hodnota jeho platebních nároků přepočítány na základě počtu hektarů stanovených v rozhodnutí ze dne 19. května 2011.

28 Za těchto podmínek se College van Beroep voor het bedrijfsleven rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru tuto předběžnou otázku:

„Jedná se o řádné použití nařízení (ES) č. 73/2009 a zejména jeho článků 34, 36 a 137, jestliže se zemědělci, který má platební nároky získané na základě výroby nezávislé na půdě, jež byly přičteny k ploše v jeho vlastnictví, nevyplatí značná část těchto platebních nároků jen z toho důvodu, že plocha vypočtená za účelem platby, na kterou lze poskytnout podporu, je následkem změny měřicí metody menší, přestože tento zemědělec v dobré víře deklaroval plochu, na kterou lze poskytnout podporu a která odpovídá ploše hektarů, jež se nadále nachází v jeho vlastnictví, v souladu s měřicí metodou používanou členským státem při aktivaci platebních nároků podle článku 34 tohoto nařízení, kterou ale později Komise odmítla?"

K předběžné otázce

29 Svou otázkou se předkládající soud v podstatě táže, zda musí být unijní právo vykládáno v tom smyslu, že platební nároky zemědělce mají být přepočítány v případě, kdy v rámci původního stanovení jeho platebních nároků byla referenční částka tohoto zemědělce vydělena příliš vysokým počtem hektarů v důsledku způsobu stanovení plochy zemědělských pozemků, který byl tehdy uplatňován v dotyčném členském státě.

30 Úvodem je třeba připomenout, že po sjednocení starých režimů podpory do režimu jednotné platby nařízením č. 1782/2003 byla hodnota platebních nároků každého zemědělce vypočtena v členských státech, které se rozhodly pro „historický model“, na základě výše podpor, které dotyčný zemědělec obdržel během referenčního období, tj. mezi lety 2000 až 2002.

31 Každému způsobilému zemědělci byl tedy přidělen určitý počet platebních nároků, jejichž počet a hodnota byly vypočteny vydělením průměru plateb, které mu byly poskytnuty v rámci uvedeného referenčního období, průměrným počtem hektarů, v souvislosti s nimiž vznikl nárok na tyto platby a který byl vypočten za stejné období, nebo v souladu s ustanovením čl. 43 odst. 2 písm. b) nařízení č. 1782/2003 průměrným počtem hektarů, které jsou dostupné pro chov zvířat.

32 V souladu s ustanovením článku 34 nařízení č. 73/2009 se podpora zemědělcům poskytne po aktivaci platebního nároku na hektar, na který lze poskytnout podporu, přičemž pouze aktivované platební nároky opravňují k vyplacení stanovených částek.

33 Ve věci v původním řízení byly P. J. Vonk Noordegraafovi v průběhu roku 2006 přiděleny platební nároky vypočítané na základě prémií, které mu byly vyplaceny na jeho skot během referenčního období a na základě pozemků, které měl během tohoto období k dispozici.

34 V návaznosti na změnu způsobu stanovení plochy zemědělských pozemků v Nizozemsku v roce 2009 však nizozemské orgány opravily plochu pozemků P. J. Vonk Noordegraafa tak, že ji zmenšily, což vedlo k tomu, že počet hektarů, na které lze poskytnout podporu, který mohl P. J. Vonk Noordegraaf následně uplatnit za účelem aktivace svých platebních nároků, byl nižší než počet platebních nároků, které měl předtím k dispozici.

35 Vzhledem k tomu, že P. J. Vonk Noordegraafovi již nemůže být poskytnuta podpora na základě celkového počtu jeho platebních nároků, žádá nizozemské orgány, aby zvýšily jejich jednotkovou hodnotu a současně poměrně snížily jejich počet tak, aby celková hodnota těchto platebních nároků zůstala nezměněna.

36 Jinými slovy, P. J. Vonk Noordegraaf žádá příslušný orgán, aby přepočítal počet a hodnotu jeho platebních nároků na základě čisté plochy jeho pozemků tak, jak je definována v rozhodnutí ze dne 19. května 2011.

37 V tomto ohledu je třeba především připomenout, že článek 36 nařízení č. 73/2009 stanoví, že platební nároky na hektar se neupravují, není-li v tomto nařízení stanoveno jinak.

38 Vzhledem k tomu, že každý aktivovaný platební nárok opravňuje k vyplacení částky, kterou stanoví, změna této částky by vedla ke snížení nebo zvýšení částky podpory poskytnuté dotyčnému zemědělci. Jak však vyplývá z bodu 29 odůvodnění nařízení č. 1782/2003, jedním z cílů režimu jednotné platby je umožnit každému zemědělci, aby mohl nadále využívat stejnou úroveň podpory odpovídající částkám, které mu byly poskytnuty během referenčního období.

39 Právě toho se P. J. Vonk Noordegraaf domáhá v rámci svého sporu se Staatssecretaris.

40 Je však třeba konstatovat, že žádné ustanovení nařízení č. 73/2009 výslovně nestanoví možnost změnit platební nároky zemědělce, který se nachází ve srovnatelné situaci jako P. J. Vonk Noordegraaf.

41 Komise však v rámci výkonu prováděcích pravomocí, které jí byly svěřeny podle čl. 36 odst. 2 tohoto nařízení, přijala nařízení č. 796/2004, jehož čl. 73a odst. 2a stanoví, že pokud byly zemědělci neoprávněně přiděleny některé platební nároky, ale takové rozdělení nemá dopad na celkovou hodnotu nároků, které zemědělec dostal, je třeba tyto platební nároky znovu přepočítat, ledaže zemědělec mohl přiměřeným způsobem chyby zjistit.

42 Ve věci v původním řízení je nesporné, že celková hodnota platebních nároků, které byly přiděleny P. J. Vonk Noordegraafovi, odpovídá průměrné částce podpor, které pobíral před zavedením režimu jednotné platby.

43 Nizozemská vláda nicméně tvrdí, že vzhledem k tomu, že rozhodnutí ze dne 18. července 2006, kterým Staatssecretaris stanovil počet a hodnotu platebních nároků přiznaných P. J. Vonk Noordegraafovi, bylo vypracováno v souladu s pravidly a požadavky platnými ke dni jeho přijetí, není toto rozhodnutí nesprávné.

44 V tomto ohledu je zaprvé třeba připomenout, že P. J. Vonk Noordegraafovi byl původně přidělen určitý počet platebních nároků vypočtený na základě „hrubé“ plochy pozemků, které měl v referenčním období k dispozici, a v souladu s metodou, která byla tehdy uplatňována nizozemskými orgány.

45 V souvislosti s přijetím rozhodnutí ze dne 30. června 2010 následně nizozemské orgány provedly nové měření pozemků P. J. Vonk Noordegraafa. Tentokrát vyloučily některé krajinné prvky, jako jsou příkopy, náspy a cesty, za účelem získání „čisté“ plochy dotčených pozemků.

46 Dále je třeba poukázat na to, že podle čl. 43 odst. 3 nařízení č. 1782/2003 krmná plocha nezahrnuje kromě jiného rybníky a cesty. Z výkladu *a contrario* čl. 30 odst. 2 nařízení č. 796/2004 dále vyplývá, že krajinné prvky jako živé ploty, příkopy a zdi v zásadě nemohou být součástí ploch, na které lze poskytnout podporu.

47 Krajinné prvky jako náspy, cesty a příkopy tedy v zásadě nelze zohlednit za účelem stanovení plochy, na kterou lze poskytnout podporu.

48 Z toho logicky vyplývá, že takové krajinné prvky nelze zohlednit ani za účelem stanovení platebních nároků zemědělce, jinak by tento zemědělec, stejně jako P. J. Vonk Noordegraaf, měl větší počet platebních nároků než počet hektarů, které by poté mohl uplatnit za účelem aktivace svých nároků.

49 Pokud tedy stejně jako ve věci v původním řízení příslušné orgány zohlednily tyto prvky za účelem stanovení zemědělských pozemků zemědělce, je třeba vzít v potaz, že počet platebních nároků, které mu byly přiznány, byl „nesprávný“ ve smyslu čl. 73 a odst. 2a nařízení č. 796/2004.

50 A konečně je třeba vycházet z předpokladu, že zemědělec nacházející se v situaci P. J. Vonk Noordegraafa nemohl přiměřeným způsobem zjistit chyby týkající se stanovení plochy jeho pozemků, jelikož tyto chyby byly přímým důsledkem metody, která byla tehdy uplatňována příslušnými vnitrostátními orgány.

51 V důsledku toho je třeba učinit závěr, že v souladu s čl. 73a odst. 2a nařízení č. 796/2004 musí být platební nároky zemědělce znovu přepočítány v případě, kdy byl zemědělci v důsledku nesprávného způsobu stanovení plochy zemědělských pozemků, který byl tehdy uplatňován v dotčeném členském státě, neoprávněně přiznán určitý počet platebních nároků z důvodu, že referenční částka tohoto zemědělce byla vydělena příliš vysokým počtem hektarů.

52 Na rozdíl od toho, co tvrdí nizozemská vláda, není tento závěr zpochybněn článkem 137 odst. 1 nařízení č. 73/2009, podle něhož se platební nároky přiznané zemědělcům před 1. lednem 2009 považují za zákonné a řádné od 1. ledna 2010.

53 Jak vyplývá z bodu 49 odůvodnění nařízení č. 73/2009, toto ustanovení má umožnit členským státům zřeknout se zpětného získávání neoprávněných plateb poskytnutých některým zemědělcům vzhledem k nepřiměřeným právním a správním překážkám, které s sebou přináší přijetí nezbytných nápravných opatření. Článek 137 odst. 2 nařízení č. 73/2009 navíc omezuje oblast působnosti odstavce 1 tak, že z ní vylučuje platební nároky přiznané na základě věcně nesprávných žádostí.

54 Z výše uvedeného vyplývá, že cílem čl. 137 odst. 1 nařízení č. 73/2009 je z důvodů týkajících se zásady právní jistoty ochrana dobré víry zemědělců, kteří obdrželi neoprávněné platby, a nikoli potrestat do budoucna zemědělce, jako je P. J. Vonk Noordegraaf, kterým byl poskytnut příliš vysoký počet platebních nároků, protože z důvodu nesprávného způsobu stanovení plochy zemědělských pozemků, který byl tehdy uplatňován v dotyčném členském státě, byla jejich referenční částka vydělena příliš vysokým počtem hektarů.

55 Je tedy třeba učinit závěr, že článek 73a odst. 2a nařízení č. 796/2004 nespadá do oblasti působnosti čl. 137 odst. 1 nařízení č. 73/2009.

56 Tento výklad je potvrzen nařízením č. 1122/2009, které zrušilo a nahradilo nařízení č. 796/2004, jež je použitelné *ratione temporis* na skutkové okolnosti sporu v původním řízení, a zejména strukturou článku 81 prvně uvedeného nařízení.

57 Unijní zákonodárce totiž v čl. 81 odst. 1 a 2 výslovně uvedl, že právní úprava stanovená těmito dvěma ustanoveními, a sice že neoprávněně přiznaných platebních nároků je třeba se vzdát ve prospěch vnitrostátní rezervy a že hodnota platebních nároků musí být upravena, zjistí-li se, že je příliš vysoká, se uplatní, aniž je dotčen článek 137 nařízení (ES) č. 73/2009.

58 Článek 81 odst. 3 nařízení č. 1122/2009, jehož znění odpovídá znění čl. 73a odst. 2a nařízení č. 796/2004, však neobsahuje žádný odkaz na článek 137 nařízení č. 73/2009, takže toto ustanovení nespadá do oblasti působnosti uvedeného článku 137.

59 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 73a odst. 2a nařízení č. 796/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že platební nároky zemědělce musí být znovu přepočítány v případě, kdy v rámci původního stanovení jeho platebních nároků byla referenční částka tohoto zemědělce vydělena příliš vysokým počtem hektarů v důsledku způsobu stanovení plochy zemědělských pozemků, který byl tehdy uplatňován v dotyčném členském státě. Článek 137 nařízení č. 73/2009 se nevztahuje na úpravy podle čl. 73a odst. 2a nařízení č. 796/2004.

K nákladům řízení

60 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 73a odst. 2a nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 a (ES) č. 73/2009, a dále pro podmíněnost podle nařízení Rady (ES) č. 479/2008, ve znění nařízení Komise (ES) č. 380/2009 ze dne 8. května 2009, musí

být vykládán v tom smyslu, že platební nároky zemědělce musí být znovu přepočítány v případě, kdy v rámci původního stanovení jeho platebních nároků byla referenční částka tohoto zemědělce vydělena příliš vysokým počtem hektarů v důsledku způsobu stanovení plochy zemědělských pozemků, který byl tehdy uplatňován v dotyčném členském státě. Článek 137 nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003, se nevztahuje na úpravy podle čl. 73a odst. 2a nařízení (ES) č. 796/2004.

Podpisy.